

soner, der ikke kan betragtes som trængende, men der vil da efter Reglerne i § 9 være at paalægge Forsørgeren Bidrag til Dækning af Udgifterne, ligesom det ogsaa ved Afgivelsen af Kaution i Trangstilfælde vil være at overveje, hvilket Bidrag der eventuelt vil være at paalægge Forsørgeren.

§ 267.

Stk. 1. Hvor ikke andet i det enkelte Tilfælde er bestemt, kan der ikke kræves særlige Værdighedsbetingelser for at yde Hjælp i Henhold til fornævnte Paragrafer.

Stk. 2. For Ydelse af Underhold i Hjemmet, hvor dette er hjemlet, er det dog en Betingelse, at vedkommende ikke vitterlig fører et Levned, der i det almindelige Omdømme vækker Forargelse, jfr. § 183, Nr. 6. Det paahviler det sociale Udvalg at paase, at den hjemmeværende Forsørger bidrager, hvad han selv kan, til Familiens Underhold. Kommer Udvalget til den Opfattelse, at dette ikke er Tilfældet, kan Udvalget bestemme, at Hjælpen kun kan oppebæres som Kommunegæld.

§ 268.

Enhver Hjælp, der af Opholdskommunen er afholdt med Hjemmel i nærværende Kapitel, betragtes som offentlig Sygehjælp uden nogen Art af Retsvirkninger for Modtageren.

Kapitel XIX. Forskellige spredte Trangstilfælde.

§ 269.

Stk. 1. Med Hensyn til Kur og Pleje af en Person, der i Henhold til den særlige Lovgivning om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed, om Foranstaltninger mod epidemiske eller smitsomme Sygdommes Udbredelse eller Indførelse her i Riget eller om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse er forpligtet eller berettiget til at undergives *offentlig eller vederlagsfri Behandling*, har det sit Forblivende ved de gældende Regler, dog at der med Hensyn til Afholdelsen af de omhandlede Udgifter forholdes som i § 64 fastsat.

Stk. 2. Forsaavidt de i Stk. 1 omhandlede Personer tiltrænger anden Hjælp end Kur og Pleje, derunder Hjælp til Familiens Underhold, kan saadan Hjælp kun ydes, saafremt dette kan ske i Henhold til nærværende Lovs Bestemmelser.

§ 270.

Foruden i de i Folkeforsikringslovens § 58 og nærværende Lovs § 227 nævnte Tilfælde skal det, hvor det skønnes nødvendigt at yde offentlig Hjælp i Tidsrummet *mellem en Sags Rejsning og dens Afgørelse*, være det sociale Udvalg tilladt, hvor Forholdene taler derfor, at betragte vedkommende Hjælp som Særhjælp, dog kun under følgende Betingelser:

1) at den midlertidige Hjælp søges og ydes til Afhjælpning af det samme Trangstilfælde, som den endnu ikke afgjorte Sag drejer sig om;

2) at vedkommende ikke modtager eller i de sidste 3 Maaneder har modtaget Fattighjælp eller Kommunegæld;

3) at den endnu ikke afgjorte Sag senere afsluttes med det Resultat, at vedkommende opfylder Betingelserne for at modtage den ansøgte Hjælp;

4) at denne Hjælp er af en saadan Art, at dens Modtagelse ikke medfører Retsvirkninger for Modtageren, og

5) at det ikke er vedkommendes egen Skyld, at Sagens Afgørelse trækker ud.